

ספר יחזקאל, פרק כב, פסוקים א - טז

פרק כב (א) וַיְהִי דְבַר ה' אֵלַי לֵאמֹר. (ב) כיוון שבנבואה הקודמת אמר שהיו לפני נבוכדנצר שתי דרכים, לירושלים ולרבת בני עמון, ובכל הקסמים שעשה כיוונו אותו לירושלים, יתפלא השומע על כך, וכי בני עמון היו צדיקים לעומת יושבי ירושלים, ולכן נאמרה לו נבואה זו המתארת את חטאי אנשי ירושלים, שמחמת כן נגזר דינם. וְאַתָּה בֶן אָדָם, הַתְּשִׁפֵּט הַתְּשִׁפֵּט - וכי תשפוט ותחקור בדעתך אם ראוי לשפוט אֶת ירושלים עיר הַדְּמִים, כדי לברר מה היו חטאיה ומדוע התחייבה כליה [ומכונה 'עיר הדמים' מצד הדם ששפכו בה ברצח, ומצד דם יושביה שנשפך על ידי האויב], הרי אני אומר לך את חטאיה, וְהוֹדַעְתָּהּ - תודיע לה אֶת כָּל תּוֹעֲבוֹתֶיהָ, שמחמתן נגזר דינה, ויראו הכל שבא משפטה כפי הדין והצדק. (ג) וְאָמַרְתָּ, כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים, עִיר שִׁפְכַת דָּם בְּתוֹכָהּ, כי עיקר גזר דינם היה על שפיכות דמים שהיה בה, ועל ידי כך גרמה לעצמה לְבוֹא עֲתָהּ - שיגיע עת וזמן כליונה, וְעֲשִׂתָהּ מַלְבַּד שפיכות הדמים גם גְּלוּלִים [-עבודה זרה] עֲלֶיהָ, ויתר התועבות, לְטִמְאָהּ, וכפי שיפרש. (ד) בְּדַמְךָ אֲשֶׁר שִׁפְכָתָה, אֲשַׁמְתָּ, ועל זה בא עיקר העונש, וּבְגִלּוּלֶיךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, לעבוד עבודה זרה, טְמֵאתָ. ועל ידי שפיכות הדמים הבאת על עצמך את עונשך, וּתְקַרְבִּי יָמֶיךָ - קירבת את סוף הימים הטובים שלך, ובא יום מִפְּלַתְךָ וּגְלוּתְךָ. ובאותו זמן התכפר להם עוון שפיכות דמים, אך עדיין היו טמאים מחמת גילוליהם, וְתָבוֹא עַד שְׁנוֹתֶיךָ - ומחמת טומאה זו נוספו לה שנים של יסורים ועונשים בגלות, כי גם בגויים לא מצאו מנוח, עַל כֵּן נִתְּתִיךָ חֲרָפָה לְגוֹיִם שסביבות ירושלים, וְקִלְסָהּ - לעג וקלס, שהם גרועים מהחרפה, לְכָל הָאָרְצוֹת הרחוקות שהתפזרת בהם. (ה) וחוזר ומפרש שלא רק הארצות הרחוקות יתקלסו בך, אלא הַקְּרִיבוֹת וְהַרְחֻקוֹת מִמֶּךָ, כולם יתְקַלְּסוּ בְּךָ, אלא שהרחוקות יתקלסו מחמת שאת טְמֵאת הַשָּׁמַיִם - התפרסם שמך למרחוק שאת טמאה, והקרובות יתקלסו בכך שאת רִבַּת הַמְּהוּמָה, כי יראו בעיניהם את כל המהומות שיש בתוכך. (ו) ובשונה מהדרך הרגילה, שהמון העם מתקנים את מעשיהם על ידי שרואים את הנהגת הנשיאים והשרים שנבחרו מצד מעלתם וחשיבותם, אך הִנֵּה נְשִׂאֵי יִשְׂרָאֵל בעצמם אִישׁ לְזַרְעוֹ הָיוּ בְּךָ - כל אחד מהם השתמש בזרועו וכוחו שלא כראוי, לְמַעַן שִׁפְךָ דָּם שלא במשפט. (ז) וגם לא שמעו לקול הוריהם, כפי שבדרך כלל מצד הטבע שומעים הבנים בקול אבותיהם, כי אָב וְאִם הַקְּלוּ [-זלזלו בכבודם] בְּךָ, וכשם שלא כיבדו ולא שמעו לגדוליהם, לא לנשיאים ולא להורים, כך גם לא ריחמו על החלשים, לָגֵר עָשׂוּ בְּעֶשֶׂק בְּתוֹכְךָ - כל מה שעשו בתוכך לגר, היתה עשייה של עושק, יָתוֹם וְאַלְמָנָה הִזְנוּ [-רימו ועשקו] בְּךָ. (ח) קָדְשֵׁי - את הקרבנות ואת בית המקדש בְּזִיתָ, וְאֶת שְׁבִתֵּי חֻלְלָתָהּ [ונמנו בשני הפסוקים האחרונים שלשה

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

מיני קדושה שיש בעולם, א. הקודש שבנפשות, והם ההורים והנשיאים, והם היו אצלם מחוללים מקדושתם ומכבודם. ב. הקודש שבעולם, שהם הקרבנות ובית המקדש, והם ביזו את קדושתם. ג. הקודש שבזמן, והם שבתות וימים טובים, והם חיללו את קדושתם. (ט) ועברו בך על שלש העבירות החמורות, כי מלבד שפיכות הדם על ידי הנשיאים [כאמור בפסוק ו'] גם **אֲנִשִּׁי רָכִיל הָיוּ בָךְ, לְמַעַן שְׂפָךְ דָּם** בדברי רכילותם, **וְאֵל הֶהָרִים - זבחי עבודה זרה הנעבדת על ההרים אָכְלוּ בָךְ,** וכנגד גילוי עריות אומר, מעשי זָמָה עָשׂוּ בְּתוֹכְךָ. (י) ומפרט את חטאי העריות שעברו שם, וכיון שרוב העוונות הללו נעשו על ידי המלכים הרשעים, אומר אותם בלשון יחיד, **עָרֹת אָב גָּלָה בָךְ, טְמֵאת הַנְּדָה עָנוּ בָךְ** בעל כרחו. (יא) **וְאִישׁ אֶת [-עם] אִשְׁתּוֹ רָעָהוּ עָשָׂה תוֹעֵבָה, וְאִישׁ אֶת כַּלְתּוֹ טָמֵא בְּזָמָה, וְאִישׁ אֶת אָחִיתוֹ בַּת אָבִיו עָנָה בָךְ** בעל כרחו. (יב) אחרי שמנה את חטאי העריות, חוזר לחטא של שפיכות דמים שהוא החטא שעל ידו נגמר דינם, **שָׁחַד לְקַחוּ בָךְ** השופטים **לְמַעַן שְׂפָךְ דָּם,** כי על ידי השוחד הרשיעו את הצדיקים והרגו נפשות נקיים, **נִשְׁפָּךְ וְתַרְבִּית לְקַחְתָּ,** ולא רק שגזלת את החלשים ממך, **וְתַבְצָעִי רַעִיף בַּעֲשֶׂק -** העשרת את אנשי בריתך, מצרים ואשור, בעושק שעשקת מאחרים, **וְאֲתִי שְׂכַחְתָּ, נֶאֱמַר ה' אֱלֹהִים. (יג) וְהִנֵּה הַכִּיתִי כָפִי** בדרך צער על כך שנחתם גזר דינך [כפי שאמר לעיל (כ"ב) "וְגַם אֲנִי אֶפְהָ כָפִי אֶל כְּפִי"] **אֶל בְּצַעֲךָ -** בגלל העושק והגזל **אֲשֶׁר עָשִׂיתָ, וְעַל דְּמָךְ -** שפיכות דמים **אֲשֶׁר הָיוּ בְּתוֹכְךָ,** כי גזר הדין לא היה מחמת עבודה זרה וגילוי עריות, אלא מחמת הגזל ושפיכות הדמים שהיו בך, וכפי שיבאר בפסוק הבא. (יד) ואמנם אם היה גזר הדין מחמת עבודה זרה וגילוי עריות, היתה עדיין תקנה על ידי שיחזרו בתשובה, אך עתה שנגזר הדין מחמת שפיכות דמים ועושק, שעל עבירות אלו אי אפשר לבטל את גזר הדין על ידי תשובה, מחמת זעקת העשוקים שבאה לפני ה', אם כן **הִנְעַמַּד לְבָךְ, אִם תִּחְזַקְנָה יְדֵיךָ, לִנְיָמִים אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אוֹתְךָ,** כלומר, איך תוכלי להתחזק בליבך ובמעשייך באותם ימים שאשפוט אותך, שתרצי לבטל את גזר הדין, והרי **אֲנִי ה' דִּבַּרְתִּי וְעָשִׂיתִי -** הדיבור של גזר הדין בעבירות אלו הוא כמו מעשה, ואי אפשר עוד לבטלו, כפי שאי אפשר לבטל מעשה שכבר נעשה. (טו) וכפי שהתבאר לעיל (פסוק ד'), החורבן והגלות מארצם כיפרו על חטאים אלו של שפיכות דמים, אך עדיין לא התכפרו כל תועבותיהם וחטאיהם האחרים, ולכן יבוא עליכם עונש נוסף גם בשנות הגלות, **וְהַפִּיצוֹתִי אוֹתְךָ בְּגוֹיִם הַקְּרוּבִים** לארץ ישראל, **וְזָרִיתִיךָ בְּאַרְצוֹת הַרְחוֹקוֹת,** ועל ידי ריבוי הגלויות תקבלי את עונשך, ותשובי בתשובה, **וְהִתְמַתִּי אֶת טְמֵאתְךָ מִמֶּךָ. (טז) וְנַחֲלַת בָּךְ לְעֵינֵי גוֹיִם -** ותנחלי לעיני הגוים את הנחלה שתלויה בך, שהיא **וְיָדַעְתָּ כִּי אֲנִי ה',** כלומר, מה שהיית אומה קדושה לה' ומיוחדת לחלקו, שזו נחלה שתלויה בהנהגתך, בתום הגלויות תשובי לנחלה זו.

לתרומות והקדשות: 0765-404-360

ט"ל: 076-5404360

ד. ת. 23053 ירושלים 9123001

דוא"ל: office@2halachot.org

ENGLISH | ESPAÑOL | FRANÇAIS | РУССКИЙ | עברית

שליחת לימוד יומי בדואר אלקטרוני, הפצת לוחות לימוד יומיים. עשה לך רב. תיאום חברות

Daily Direct Learning via E-mail

שתי הלכות ביום

SHTEY HALACHOT BEYOM לימוד יומי בדואר אלקטרוני ישיב

